

ни сторони життя. Національною доктриною розвитку освіти й чинною законодавчою базою визначено якість освіти, а державними стандартами освіти – якість навчальних результатів. У широкому трактуванні якість освіти розумують як збалансовану відповідність процесу, результату і самої освітньої системи меті, потребам і соціальним нормам (стандартам) освіти. У вузькому розумінні – це перелік вимог до особистості, освітнього середовища й системи освіти, яка реалізує їх на певних етапах навчання людини. Тому суб'єкт освітнього процесу оцінюють його якість за відповідністю слідуючим показникам, а саме:

- відповідність суспільному ідеалу освіченої людини;
- процесу організації навчання і виховання;
- результату навчальної діяльності;
- критеріям подальшого функціонування освітньої системи.

Отже, забезпечення високоякісної освіти на всіх її етапах і рівнях, якісне управління та оцінювання її результативності постають основними завданнями сьогодення і мають не лише педагогічний чи науковий контекст, але й соціальний, політичний та управлінський.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про національну доктрину розвитку освіти: Указ Президента України // Законодавчі акти України з питань освіти: Зб.-К.: Парламент. вид-во, 2004

2. Селезнёва Н.А. Качество высшего образования как объект системного исследования // Проблемы качества образования: Материалы XI Всерос. науч. – метод. Конференции. – Москва; УФА, 2001-С5-28.

С.М. Кондур, канд. техн. наук, доцент,
Н.Є. Кондур

Львівський державний аграрний університет, м. Дубляни

ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ – ОДИН ІЗ ШЛЯХІВ МОДЕРНІЗАЦІЇ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Відомо, що кожна людина являє собою індивідуальність. Говорячи про студентів можна стверджувати, що особистість студента в процесі розвитку формується за умови його активної участі в різних видах діяльності, зокрема й у навчальній. У зв'язку з переходом на ступеневу освіту особливу увагу, на наш погляд, слід звернути на індивідуальний підхід під час підготовки фахівців.

В основу процесу навчання покладені основні, історично сформовані принципи навчання: “вчити потрібно легко, приємно і ґрунтовно”; “вчити потрібно так, щоб студенти свідомо опановували знання”; під час навчання потрібно використовувати наочність”. На сьогоднішній день ці та інші принципи одержали новий зміст: науковість; систематичність і послідовність подання знань; зв’язок предметів з життям; свідомість і активність; наочність; доступність навчання; міцність знань тощо. У загальний комплекс розглядуваних принципів органічною частиною входить і принцип індивідуального підходу до особистості під час навчання.

Індивідуальний підхід – це важлива складова частина методики навчально-виховної роботи викладача. Щоб забезпечити високоякісне засвоєння лекційного та лабораторно-практичного матеріалу кожним студентом, необхідно стежити за процесом навчання, виявляти труднощі, які виникають у поодиноких студентів та допомагати їм ці труднощі усувати. Не можна успішно проводити навчання орієнтуючись на якогось абстрактного “середнього”, знеособленого студента, адже кожен із них являє собою особистість, що формується з її індивідуальними особливостями, і це не можна ігнорувати. Індивідуальність та своєрідність особистості кожного студента, а в недалекому майбутньому фахівця не дана в готовій формі, не є сталою, вона формується в процесі навчання та виховання.

Основною, загальною передумовою успішного здійснення принципу індивідуального підходу до студентів є вмiла, продумана організація і методика навчальної роботи, необхідно наголосити на вмінні викладача стежити за роботою кожного студента групи працюючи з цілою групою.

Проаналізувавши теоретичний та емпіричний матеріал педагогічної науки й практики можна виділити такі характерні особливості індивідуального навчання: той хто навчається, працює в індивідуальному темпі у зручній для нього час; той, хто навчається, вибирає із запропонованих засобів ті які він вважає найбільш ефективними; той хто навчається, одержує індивідуальну допомогу в разі виникнення труднощів; той хто навчається, досягає різних рівнів знань стосовно змісту навчання. Частково розглядувані особливості реалізовані під час вивчення дисциплін студентами освітньо-кваліфікаційного рівня “Спеціаліст” та “Магістр”. На наш погляд процес навчання слід організувати таким чином, щоб створити сприятливі умови до сприйняття поданого викладачами матеріалу, отже виникає потреба у створенні та навчанні студентів за індивідуальними програмами, які б дозволяли задовольнити потреби тих хто навчається.